

สารจากประธานกรรมการ...

ฉบับที่ 10/2559

12 พฤษภาคม 2559

เรียน สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำกัด ที่เคารพรักทุกท่าน

สมาชิกที่รักครับ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 680 ได้บัญญัติไว้ว่า การค้ำประกัน คือสัญญาซึ่งบุคคลภายนอก เรียกว่าผู้ค้ำประกัน ผูกพันตนต่อเจ้าหนี้ เพื่อชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ นั่นเอง สัญญาค้ำประกันนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ค้ำประกันเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องบังคับคดีหาได้ไม่ ซึ่งอธิบายได้ว่า

1. ค้ำประกันเกิดขึ้นโดยสัญญา หมายความว่า มีบุคคล 2 ฝ่ายแสดงเจตนาตรงกันเพื่อจะก่อนนิติสัมพันธ์ ขึ้น ดังนั้น สัญญาค้ำประกันจึงเป็นการแสดงเจตนาของผู้ค้ำประกันกับเจ้าหนี้

2. ผู้ค้ำประกันต้องเป็นบุคคลภายนอก หมายถึงบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าหนี้และลูกหนี้ หนี้ระหว่างลูกหนี้กับเจ้าหนี้ เรียกว่าหนี้ประธาน ส่วนหนี้ระหว่างผู้ค้ำประกันกับเจ้าหนี้เรียกว่าหนี้อุปกรณ์ บุคคลภายนอกต้องเข้ามาทำสัญญาผูกพันตนเองต่อเจ้าหนี้ว่า ตนจะชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้

3. เมื่อมีสัญญาค้ำประกันที่สมบูรณ์ขึ้นมา ก็จะมีหนี้อยู่ 2 อย่างคือ หนี้ประธาน (ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้) และหนี้อุปกรณ์ (ระหว่างเจ้าหนี้กับผู้ค้ำประกัน)

สมาชิกที่รักครับ ตั้งแต่วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 เป็นต้นมา กฎหมายค้ำประกันฉบับใหม่ หรือ พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่20) พ.ศ. 2557 มีผลบังคับใช้ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในสิทธิของผู้ค้ำประกัน ซึ่งไม่ใช่ลูกหนี้ขั้นต้น มีความน่าสนใจและเป็นผลดีกับสมาชิกผู้ค้ำประกัน ดังมีสาระสำคัญคือ

เหตุผลสำคัญในการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้

มีผู้ค้าประกันที่เป็นผู้ค้าประกันรายย่อยหรือบุคคลธรรมดาจำนวนมาก ได้ไปค้าประกันการกู้เงินให้แก่ครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือพวกพ้อง ซึ่งในกฎหมายเดิมได้ระบุว่า ผู้ค้าประกันจะเป็นเสมือน "ลูกหนี้ร่วม" ทำให้ทางสถาบันการเงินจะเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้หรือผู้ค้าประกันก็ได้ ซึ่งถือว่าสิ่งนี้ไม่เป็นธรรมกับผู้ค้าประกันรายย่อย จึงทำให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) จึงได้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอย่างเป็นทางการแล้ว เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2557 ที่ผ่านมา

“ปกติแล้วเจ้าหนี้ไปทวงเงินจากลูกหนี้ พอลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินก็ค่อยไปเอาเงินจากผู้ค้าประกัน แต่ที่ผ่านมาหากเจ้าหนี้ออกว่า ผู้ค้าประกันจะต้องจ่ายเงินคืนเสมือนเป็นลูกหนี้ร่วม ก็หมายความว่า เจ้าหนี้จะเรียกเก็บเงินจากใครก่อนก็ได้ แต่กฎหมายฉบับนี้ คือ ผู้ค้าประกันจะไม่ต้องรับผิดชอบเหมือนเป็นลูกหนี้ร่วมแล้ว..”

“ที่ผ่านมาปรากฏว่าเจ้าหนี้ส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพให้กู้ยืมมักจะอาศัยความได้เปรียบในทางการเงิน กำหนดข้อตกลงอันเป็นการยกเว้นสิทธิของผู้ค้าประกันหรือผู้จำนองตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือให้ค้าประกันหรือผู้จำนองต้องรับผิดชอบเป็นลูกหนี้ขั้นต้น กรณีนี้จึงส่งผลให้ผู้ค้าประกันหรือผู้จำนองซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป ไม่ได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งต้องกลายเป็นผู้ถูกฟ้องล้มละลายอีกเป็นจำนวนมาก

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่20) พ.ศ.2557

สาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ สรุปได้ดังนี้

- (1) กฎหมายใหม่นี้จะเริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 เป็นต้นไป
- (2) สัญญาค้ำประกันต้องระบุหนี้หรือสัญญาที่ค้ำประกันไว้โดยชัดแจ้ง และผู้ค้าประกันย่อมรับผิดชอบเฉพาะหนี้หรือสัญญาที่ระบุไว้เท่านั้น
- (3) เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้อำนาจมีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้าประกันภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด ในกรณีที่เจ้าหนี้อำนาจไม่ได้มีหนังสือบอกกล่าวภายในกำหนดเวลา ให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ ที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลานั้น
- (4) สัญญาค้ำประกันถ้ามีข้อตกลงกำหนดให้**ผู้ค้าประกันเป็นลูกหนี้ร่วมกับลูกหนี้ขั้นต้น** ข้อตกลงในส่วนนั้นจะใช้บังคับกันไม่ได้
- (5) ขอบเขตความรับผิดของผู้ค้าประกันตามที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติไว้ (ตามมาตรา 681 วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา 694 มาตรา 698 และ มาตรา 699) เจ้าหนี้กับผู้ค้า

ประกันจะทำสัญญากันกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเพื่อขยายความรับผิดชอบของผู้ค้าประกันให้แตกต่างไปจากที่กฎหมายกำหนดไว้ไม่ได้ หากฝ่าฝืน ข้อตกลงที่ขยายความรับผิดชอบของผู้ค้าประกัน นี้ จะตกเป็นโมฆะ

(6) ขั้นตอนในการที่เจ้าหน้าที่จะเรียกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้ เดิมกฎหมายไม่ได้เขียนไว้ให้ชัดเจน แต่กฎหมายใหม่ ได้เขียนขั้นตอนให้ เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน หากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติผิดขั้นตอน หรือไม่ปฏิบัติตามขั้นตอน อาจมีผลทำให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดได้

(7) ถ้าค้าประกันหนี้อันจะต้องชำระ ณ เวลาที่กำหนดแน่นอนและเจ้าหน้าที่ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้าประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด เว้นแต่ผู้ค้าประกันจะได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลา (พรนารายณ์ ทูยยะค่าย. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thanaiphorn.com/content.php?type=4&id=187> 9 มกราคม 2558)

สมาชิกที่รักครับ นี่เป็นเพียงบางส่วนที่ควรศึกษาให้ชัดเจนในตัวบทกฎหมาย และปรึกษาผู้รู้ทางกฎหมายเพิ่มเติม สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำกัด เป็นสถาบันการเงินของสมาชิกที่จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือกันและกัน เกิดจากการระดมคน ระดมทุน และระดมความรู้จากมวลสมาชิก ให้บริการออมทรัพย์เป็นภารกิจหลัก และการให้บริการเงินกู้สำหรับสมาชิกในยามจำเป็น แต่เราก็ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่นเดียวกับสถาบันการเงินอื่น การให้บริการเงินกู้ของสหกรณ์ฯ จึงมีการค้าประกัน เกี่ยวเนื่องจากกฎหมายใหม่ดังกล่าว สหกรณ์ฯ ได้ออกระเบียบสหกรณ์ฯว่าด้วยการให้กู้ กำหนดจำนวนผู้ค้าประกันใหม่ การประกาศขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการผัดนัดชำระหนี้ของผู้กู้ เพื่อความเข้าใจตรงกัน สหกรณ์ฯไม่มีความประสงค์ที่จะต้องดำเนินคดีทางศาล เพราะทำให้เสียค่าใช้จ่าย เสียความรู้สึที่ดี และอาจทำให้สหกรณ์ฯต้องสำรองหนี้สงสัยจะสูญ ส่งผลกระทบต่อการปันผลและเฉลี่ยคืนแก่สมาชิกเมื่อวันสิ้นปี ดังนั้นขอให้สมาชิกเมื่อได้ทำธุรกรรม หรือสัญญากับสหกรณ์ฯแล้ว ให้วางแผนชีวิตของท่าน สร้างวินัยการเงินการคลังให้ดี หากมีปัญหาเกี่ยวกับการชำระหนี้ก็ขอให้ปฏิบัติตามประกาศที่สหกรณ์ฯกำหนด เพื่อป้องกันไม่ให้เป็นผู้ผัดนัด ซึ่งทำให้กระทบสิทธิของท่านเป็นอย่างมาก มาติดต่อกับสหกรณ์ฯของท่าน ไม่รอให้หมายศาล หรือการบังคับคดีมาถึง หากท่านปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนด เป็นสมาชิกชั้นดี จะนำสู่การทำให้สหกรณ์ฯของเรามีความมั่นคง และสมาชิกจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยเช่นกัน

ด้วยความปรารถนาดี

(ดร.โสภณ เพ็ชรพวง)

ประธานกรรมการดำเนินการ

สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำกัด